

Af kontrakten indgået mellem **Appellant** og **B**
 (nu ^{Indstævnte} om administration af arbejdsskadesager, der er underskrevet den 26. juni 2018 og den 9. juli 2018, fremgår bl.a.:

”§ 1 Formål

Kontrakten regulerer forholdet mellem parterne med hensyn til varetagelse af arbejdsskadesager for **Appellant** Kontrakten fastlægger Kommunens og Leverandørens forpligtelser og rettigheder.

Leverandøren skal varetage alle opgaver vedr. skadesadministration samt løbende information og service for kommunen.

...

§ 2 Aftalegrundlag

...

Aftalegrundlaget udgør følgende i prioriteret rækkefølge ...

Kontrakt om varetagelse af administration af arbejdsskader

- Kontrakt
- Bilag 1 – Kravspecifikation
- Bilag 2 – Tilbud, herunder priser og besvarelse af tildelingskriterier
- ...

§ 3 Aftaleperioden

Kontraktperioden er fra den 1. oktober 2018 til 30. september 2021, med mulighed for forlængelse...

§ 4 Kontraktens omfang

Kontrakten omfatter varetagelse af administration af arbejdsskader. Leverandøren varetager af alle opgaver vedr. arbejdsskader, herunder modtagelse, registrering samt vurdering og styring af arbejdsskadens videre forløb helt frem til, at en afgørelse har fundet sted, og en evt. udbetaling er foretaget.

...

§ 11 Erstatningsansvar

Leverandøren er erstatningsansvarlig efter dansk rets almindelige regler.

...”

Af ^{Indstævnte} tilbud, som der henvises til i parternes aftale som en del af aftalegrundlaget, fremgår bl.a.:

”Skadesadministration handler om at sikre vores kunder en høj faglighed og overblik over de økonomiske konsekvenser, for de indtrufne skader.

Når en arbejdsskadesag kører i AES, følges den tæt hele vejen. Det betyder, at vi løbende læser nye sagsoplysninger og sammenholder disse

oplysninger, med hvad vi i øvrigt ved om sagen. Vi er altid opmærksomme på, om der er punkter, der skal undersøges nærmere, det kan være omkring forudbestående sygdom, tidligere skader eller eventuelt om skaden overhovedet har fundet sted. Jævnligt anmeldes der skader, som ikke kan dokumenteres. Det er vores opgave, at sikre at AES er opmærksom på misforhold i de oplysninger der modtages."

Den konkrete arbejdsskadesag

Af speciallægeerklæring af 13. august 2018 fra speciallæge i neurologi ^{Speciallæge2}
fremgår bl.a.:

"Dispositioner, tidligere sygdomme og skader

I det væsentlige rask, specielt ingen væsentlige symptomer fra lænderyggen. Ingen kendte familiære dispositioner til muskel-led sygdomme. Ingen psykiatrisk problematik. I de senere år behandlet for højt blodtryk og svien i mellemgulvet.

...

Sammenfatning

Nu 50årig pædagogmedhjælper som for ca. 10 mdr. siden fik et lændehold på sit arbejde.

I forløbet har der været vekslende perioder med udstråling til højre ben, men en skanning af lænden, har angiveligt (undersøgte oplysninger) ikke vist tegn på diskusprolaps eller anden nervepåvirkning.

Efter det oplyste, har skadelidte ikke tidligere haft betydende problemer med smerter eller nedsat bevægelighed i lænden.

De objektive neurologiske forhold findes normale, så både klinik og paraklinik tyder på, at smerterne er overvejende muskulært betingede.

Der har ikke være nogen væsentlig effekt af den givne relevante behandling (smertestillende-, kiropraktik, fysioterapi og bassintræning), hvilket i henhold til statistikken ikke er så usædvanligt hos midaldrende, svært overvægtige (BMI 38), ufaglærte kvinder, som har pådraget sig en arbejdsskade.

Skadelidte har et erklæret ønske om at blive rask igen og tilstanden kan endnu ikke betragtes som stationær, idet alle behandlingsmuligheder ikke synes udtømte. For eksempel kunne man forestille sig en 8-12 ugers 'rygskole' via Hospital i , der ofte har god effekt i behandlingsresistente tilfælde, ligesom et vægttab også har en isoleret god effekt."

Af statusattest af 30. august 2018 fra speciallæge i reumatologi ^{Speciallæge4}
fremgår bl.a.:

"Pt. er oprindelig bliver henvist pga. at hun i november 2017 forloftede sig på et 4-årigt barn som gav et smæld i ryggen. Siden har hun haft vedvarende smerter primært på højre side af lænden med udstråling til ballen og indsidens af låret til knæniveau. Ved forundersøgelse bliver hun fundet neurologisk intakt men på mistanke om diskusprolaps er der blevet bestilt CT-skanning af columna lumbalis. Denne har vist degenerativ forandringer med snævre pladsforhold på de 3 i næste lændeniveau som vurderes ikke at være klinisk betydende. Ved sidste

kontrol af pt. mange smerter i højre hofte. Og der bliver fundet tegn på irritation af senetilhæftning ved højre hofte kanten. Der er derfor blevet givet blokade til det område, med god men aftagende effekt. Smerterne har også i mellemtiden flyttet sig fra lænden mere til højre side af hofte trækkende ned på benet til indersiden af læggen. Hendes lyskesmerter tolkes overvejende som muskulært betinget men med ultralydsundersøgelse er der bliver fundet en lille ansamling i hofteleddet tydende på begyndende slidgigt i hoften. Med primært smertestillende øjemed er der givet intra artikulær blokade til højre hofteled. PT er blevet informeret om at det vil være yderst vigtigt at tabe sig for at mindske progression i af slidgigt i hofteleddet

Samlet set kan således patientens smertegener forklares med begyndende slidgigt i højre hofteled ,slidgigt i lænderygsøjlen samt sene - overbelastning i højre hofte kanten. Behandlingen består primært af smertestillende behandling (enten medicinsk eller i form af lokale blokadebehandlinger) fysioterapi (lænderyg specificeret muskelkorset øvelser) samt vægttab. Prognosen er god. Der er ikke påtænkt yderligere behandlingstiltag udover de allerede påbegyndte, Det skønnes at være realistisk at genskabe fuld arbejdsdygtighed inden for det næstkommende 134 uger.

De allerede eksisterende degenerative forandringer i lænderygsøjlen og i hoften skal dog betragtes som at være stationær og kan også i fremtiden medføre periodevis smerter opblussen og hermed periodevis funktionsnedsættelse"

Af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af 12. oktober 2018 fremgår bl.a.:

"Afgørelser og beslutninger

Ulykken den 2. november 2017 er anerkendt som arbejdsskade.
Du får 39.116 kroner i godtgørelse for varigt mén (5 procent).

...

Anerkendelse

Afgørelse

Vi har anerkendt den anmeldte ulykke som en arbejdsskade efter arbejdsskadeloven.

(Lov om arbejdsskadesikring § 6, stk. 1

...

Begrundelse

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan anerkende en ulykke som en arbejdsskade, hvis skaden er forårsaget af dit arbejde eller de forhold, det foregår under.

Ulykken den 2. november 2017 er en arbejdsskade.

Vi vurderer, at skaden i form af smerter i ryggen med udstråling til højre ben er forårsaget af, at du i forbindelse med dit arbejde løftede en dreng på 5 år. Han faldt pludseligt ned fra en taburet og ramte en vindueskarm. Du fór hen til ham og satte dig på en børnestol og løftede ham op ved at tage fat under hans arme. Da du løftede

ham op, gav det et smæld i din ryg, og du fik med det samme smerter i ryggen.

Vi har lagt vægt på, at dine smerter opstod med det samme, og at du var hos lægen den 13. december 2017, da du siden ulykken havde haft vedvarende rygsmerter med udstråling til højre ben.

Vi vurderer derfor, at der er tidsmæssig sammenhæng mellem ulykken og dine gener. Vi har endvidere lagt vægt på, at du har været udsat for en relevant belastning af ryggen, da der er tale om et pludseligt løft af et femårigt barn i en akavet stilling.

Vi har ligeledes lagt vægt på, at du fortsat har smerter i ryggen med udstråling til højre ben.

Samlet set vurderer vi, at dine rygsmerter opfylder kravene til en personskaade.

Derfor anerkender vi dine smerter i ryggen med udstråling til højre ben som en arbejdsskaade

Varigt mén

Afgørelse

Vi vurderer, at dit mén efter arbejdsskaden er 5 procent. Det betyder, at du vil få udbetalt en godtgørelse for varigt mén på

...

(Lov om arbejdsskadesikring § 18, stk. 1 og 2)

...

Begrundelse

Vi har fastsat dit varige mén ud fra en samlet vurdering af de gener og ulemper, som du har til daglig på grund af arbejdsskaden.

Vi vurderer, at dine gener som følge af arbejdsskaden svarer til et sikkert varigt mén på 5 procent.

Vi har fastsat dit varige mén efter et skøn med udgangspunkt i vores vejledende méntabel. Skadens følger fremgår ikke direkte af tabellen, men kan sammenlignes med følgende punkt:

- Efter tabellens punkt B.1.3.3 vurderes følger efter forvridninger, diskusprolaps, brud og belastningsskader med lette, daglige rygsmerter med udstrålende bensmerter, uden eller med let bevægeindskrænkning, til 10 procent.

Vi har lagt vægt på, at det fremgår af speciallægeerklæringen af den 13. august 2018, at du har gener i form af daglige smerter i lænderyggen med udstråling til højre balle og indersiden af højre lår, hvilket begrænser dit funktionsniveau markant. Du kan ikke gå ture, hænge tøj til tørre eller støvsuge. Du kan ikke motionere som før. Du tager dagligt smertestillende medicin.

Det er lægeligt vurderet i speciallægeerklæringen, at du har nedsat

bevægelighed i lænderyggen i alle retninger og din finger-gulv afstand er til knæniveau.

Dine nuværende gener svarer derfor til tabellens punkt B.1.3.3.

Det fremgår dog er speciallægeerklæringen, at din helbredsmæssige tilstand på nuværende tidspunkt ikke er stationær.

Vi har på denne baggrund, efter en lægefaglig vurdering, fastsat dit sikre varige mén til 5 procent."

Af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af 22. maj 2019 fremgår bl.a.:

"Afgørelser og beslutninger

Dit aktuelle tab af erhvervsevne er 35 procent.

Tab af erhvervsevne

Afgørelse

Dit aktuelle tab af erhvervsevne på grund af arbejdsskaden er 35 procent.

...

Efter § 12, stk. 1 og 2, i lov om arbejdsskadesikring kan erstatningen for tab af erhvervsevne nedsættes eller bortfalde, hvis den aktuelle lægelige eller sociale situation med overvejende sandsynlighed ikke kun skyldes arbejdsskaden.

Vi kan nedsætte erstatningen:

- 1) hvis dit helbred efter skaden er blevet forringet af andre årsager, og det påvirker din evne til at arbejde, eller
- 2) hvis der er nærliggende risiko for, at en forudbestående eller konkurrerende sygdom ville have forringet dit helbred og påvirket din evne til at arbejde - også uden arbejdsskaden.

Begrundelse

Vi har truffet afgørelse om dit tab af erhvervsevne som følge af arbejdsskaden.

Du arbejder 32 timer ugentligt som butiksekspedient hos **Butik1**

i Midtpunkt, men vi ved ikke, hvordan din erhvervsmæssige situation ender med at blive. Årsagen er, at du kun har været ansat i kort tid. Derudover fremgår det af din spørgeskemabesvarelse, at du muligvis er nødsaget til at gå ned i tid grundet smerter. Vi har derfor truffet en midlertidig afgørelse om dit tab af erhvervsevne. Det betyder, at vi vil vurdere din ret til erstatning igen på et senere tidspunkt.

Vi har sammenlignet din nuværende løn med den løn, du i dag kunne have haft, hvis arbejdsskaden ikke var sket. Vi har også sammenholdt din nuværende løn med dine muligheder for at påtage dig et arbejde på det brede arbejdsmarked.

Vi har tidligere fastsat dit varige mén til 5 procent. Godtgørelsen

for varigt mén blev tilkendt for gener i form af rygsmerter med udstrålende smerter i højre ben. Du skal skånes for opgaver, hvor du skal foretage tunge løft og arbejde i rygbelastende arbejdsstillinger. Du har behov for varierende arbejdsstillinger mellemgående, stående og siddende.

Vi vurderer, at du på grund af dine gener ikke vil kunne vende tilbage til dit arbejde som pædagogmedhjælper i samme omfang som før skaden. Årsagen er, at jobbet indebærer mange funktioner, der vil være belastende for din ryg. Det er eksempelvis tunge løft og arbejde i rygbelastende stillinger.

...

Før skaden tjente du

Din aktuelle løn er ...

Du har dermed en lønnedgang på ... Det svarer til en lønnedgang på 33,2 procent.

Vi vurderer, at du ikke vil kunne varetage et andet job på arbejdsmarkedet til en højere løn end den løn, du i dag tjener hos **Butik1**, taget dine skånebehov og tidligere uddannelser/erhvervserfaring i betragtning.

Det betyder, at vi har fastsat dit tab af erhvervsevne som følge af arbejdsskaden til 35 procent, indtil der foreligger en nærmere afklaring af din arbejdssevne.

Du har ret til erstatning fra den 1. december 2018, hvor du blev ansat i et nyt job. Vi finder, at der fra dette tidspunkt er påvist et tab af erhvervsevne svarende til 35 procent.

Vi er opmærksomme på, at du efter skaden har fået påvist slidgigt i højre hofteled og en overbelastning i højre hoftekant. Dette medfører at du kan få periodevis smerter og funktionsnedsættelser. Disse gener har ikke betydning for vores vurdering af dit tab af erhvervsevne på nuværende tidspunkt. Årsagen er, at vi vurderer, at generne ikke på nuværende tidspunkt vil medføre varige funktionsbegrænsninger, som nedsætter din erhvervsevne yderligere. Derudover har vi lagt vægt på, at smerterne og symptomerne fra arbejdsskaden med udstrålende smerter til højre ben og smerterne i din højre hofte er svære at adskille fra hinanden."

Af speciallægeerklæring af 21. oktober 2019 fra speciallæge i neurologi ^{Speciallæge3}
fremgår bl.a.:

"Før nednævnte ulykkestilfælde i det væsentligste rask.
Har aldrig haft rygproblemer, har aldrig fået behandling for ryggener.
Arbejdet det sidste år.

...

Konklusion

MR-skanning fra oktober måned 2018 er indhentet. Den viser en svær degenereret discus L4/L5 helt ophævet væskeindhold og fragmenteret discus. Protrusion tværs over midtlinjen og forsnævret neuroforamen i ve. side. 3. discus er normal på tangential optagelser, men der er ikke foretaget horisontaloptagelser af denne på MR-skanningen. Skadelidtes symptomer kan forklares af den påviste svære discusdegeneration af L4/L5. Der er ikke nogen discusprolaps, men lidt forsnævret passage for nerverne i hø. side, kan give anledning til smerteudstråling til benet. Operativ behandling kan overvejes. Dersom operativ behandling ikke udføres, må det forventes, at tilstanden er stationær og varig."

Af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af 6. februar 2020 fremgår bl.a.:

"Afgørelser og beslutninger

Dit aktuelle tab af erhvervsevne er stadig 35 procent.

...

Tab af erhvervsevne

Afgørelse

Dit aktuelle tab af erhvervsevne på grund af arbejdsskaden er stadig 35 procent.

...

Begrundelse

Vi traf senest afgørelse om dit tab af erhvervsevne den 22. maj 2019. Du var i arbejde. Dit tab af erhvervsevne blev fastsat ud fra forskellen mellem din løn og hvad du kunne have tjent på afgørelsens tidspunkt, hvis arbejdsskaden ikke var sket. Dit tab af erhvervsevne blev fastsat til 35 procent. Vi har skrevet til dig, at vi ville vurdere dit tab af erhvervsevne igen. Vi har nu truffet en ny afgørelse om dit tab af erhvervsevne.

Du arbejder et svingende antal timer ugentligt (i gennemsnit 32,7 timer ugentligt i de sidste fire måneder) hos **Butik1**, men vi ved ikke, hvordan din erhvervsmæssige situation ender med at blive. Årsagen er, at det fremgår af journal af 21. oktober 2019 fra hospitalet at du har svært ved at klare at arbejde 32 timer ugentligt, samt at du har en del sygedage. Vi har derfor truffet en midlertidig afgørelse om dit tab af erhvervsevne. Det betyder, at vi vil vurdere din ret til erstatning igen på et senere tidspunkt.

Vi har sammenlignet din nuværende løn med den løn, du i dag kunne have haft, hvis arbejdsskaden ikke var sket. Vi har også sammenholdt din nuværende løn med dine muligheder for at påtage dig et arbejde på det brede arbejdsmarked.

Vi har tidligere fastsat dit varige men til 5 procent. Godtgørelsen for varigt men blev tilkendt for gener i form af rygsmerter med udstråling til højre ben. Du skal skånes for opgaver, hvor du skal foretage tunge løft og arbejde i rygbelastende arbejdsstillinger. Du har behov for varierende arbejdsstillinger mellem gående, stående og siddende

Vi vurderer, at du på grund af dine gener ikke vil kunne vende tilbage til dit arbejde som pædagogmedhjælper i samme omfang som før skaden. Årsagen er, at jobbet indebærer mange funktioner, der vil være belastende for din ryg. Det er eksempelvis tunge løft og arbejde i rygbelastende arbejdsstillinger.

Før skaden tjente du ...

Din aktuelle løn er ...

Du har dermed en lønnedgang på ... Det svarer til en lønnedgang på 32,5 procent.

Vi vurderer, at du ikke vil kunne varetage et andet job på arbejdsmarkedet til en højere løn end den løn, du i dag tjener hos **Butik1**, taget dine skånebehov og erhvervserfaring i betragtning.

Det betyder, at vi har fastsat dit tab af erhvervsevne som følge af arbejdsskaden til 35 procent, indtil der foreligger en nærmere afklaring af din arbejdsevne.

..."

Af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af 10. februar 2020 fremgår bl.a.:

"Afgørelser og beslutninger

Vi har forhøjet dit varige mén. Du får nu ... mere i godtgørelse for varigt mén (15 procent).

...

Varigt mén

Afgørelse

Vi fastsatte den 12. oktober 2018 dit mén til 5 procent. Du har nu et varigt mén på 15 procent. Det betyder, at du får i godtgørelse for varigt mén.

(Lov om arbejdsskadesikring § 18, stk. 1 og 2)

...

Begrundelse

Vi traf første gang afgørelse den 12. oktober 2018, hvor vi fastsatte et sikkert varigt mén til 5 procent, idet din tilstand endnu ikke var helbredsmæssigt afklaret. Vi lagde vægt på, at du havde daglige lænderygsmærter med udstråling til højre underkøben, ligesom at der af den lægelige undersøgelse blev påvist indskrænket bevægelighed i lænderyggen.

Derfor behandler vi din sag igen.

Vi har fastsat dit varige mén ud fra en samlet vurdering af de gener og ulemper, som du har til daglig på grund af arbejdsskaden.

Vi vurderer, at dine gener som følge af arbejdsskaden svarer til et varigt mén på 15 procent.

Vi har fastsat dit varige mén efter et skøn med udgangspunkt i vores vejledende méntabel.

Skadens følger fremgår ikke direkte af tabellen, men kan sammenlignes med følgende punkt.

Efter tabellens:

- punkt B.1.3.5 vurderes følger efter forvridninger, diskusprolaps, brud og belastningsskader med middelsvære, daglige rygsmarter, eventuelt med udstrålende bensmarter, med middelsvær bevægeindskrænkning, til 15 procent.

Vi har lagt vægt på speciallægeerklæringen udfærdiget den 27. november 2019, hvoraf det fremgår, at du klager over konstante lave, lændesmarter som strækker ned mod korsbenet og op langs rygsøjlen. Smarterne forværres ved mindre belastninger.

Det har også indgået i vores vurdering, at du oplever smerteudstråling fra lænderyggen til højre ben.

Vi har tillige lagt vægt på, at du kun kan sove afbrudt i venstre sideleje med pude mellem knæene, ligesom at du ikke længere kan foretage almindeligt husligt arbejde i form af rengøring samt har svært ved at lave mad, herunder indkøb.

Vi har ydermere lagt vægt på, at du indtager smertestillende medicin i form af ibumetin, panodil og tramadol.

Vi vurderer, at dine smarter er middelsvære henset til dit funktionsniveau, samt dit indtag af smertestillende medicin.

Ved den lægelige undersøgelse er der konstateret nedsat bevægeindskrænkning i ryggen, svarende til svær fikstation med næsten ophævet bevægelighed både ved forud-, bagudbøjning og sidebøjning, ligesom at der er påvist udtalt trykømhed på lænderyggen med kraftig smerte-reaktion, specielt i højre side af lænderyggen, hvor der udløses smarter ved 45 grader.

Der er ligeledes påvist nedsat kraft over højre knæled samt nedsat sensibilitet på udsiden af højre lår.

Da der er påvist nedsat bevægeindskrænkning ved både forud- bagudbøjning og sidebøjning, vurderer vi, at der er tale om middelsvær bevægeindskrænkning.

Vi vurderer derfor, at dine gener svarer til punktet i tabellen, fordi du har middelsvære, daglige smarter med udstråling til højre ben samt, at du har fået påvist middelsvær bevægeindskrænkning i lænderyggen.

Efter en samlet vurdering af dine gener efter arbejdsskaden har vi fastsat dit varige mén til 15 procent.”

Ved afgørelse af 21. marts 2022 traf Arbejdsmarkedets Erhvervssikring en ny midlertidig afgørelse om, at skadelidtes tab af erhvervsevne fortsat var 35 pct.

Ved afgørelse af 15. juli 2022 traf Arbejdsmarkedets Erhvervssikring en ny midlertidig afgørelse om, at skadelidtes tab af erhvervsevne var 30 pct. fra den 15. november 2021.

Ved afgørelse af 29 september 2023 besluttede Arbejdsmarkedets på anmodning af **Appellant** nye administrator af arbejdsskadesager at genoptage afgørelsen af 10. februar 2020. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fandt, at det var overvejende sandsynligt, at skadelidtes gener tillige skyldtes forudbestående sygdom i form af de svære degenerative forandringer i lænderyggen, som var påvist efter arbejdsskaden. Skadelidtes varige mén som følge af arbejdsskaden blev med den begrundelse nedsat til 8 pct.

Ved afgørelse af 3. april 2024 besluttede Arbejdsmarkedets på anmodning af **Appellant** nye administrator af arbejdsskadesager at genoptage de tidligere afgørelser om erhvervsevnetab, herunder bl.a. afgørelserne af 22. maj 2019, 6. februar 2020, 21. marts 2022 og 15. juli 2022. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fandt, at det var overvejende sandsynligt, at omkring halvdelen af skadelidtes erhvervsevnetab skyldtes forudbestående sygdom i form af svære degenerative forandringer i lænderyggen. Skadelidtes erhvervsevnetab som følge af arbejdsskaden blev med den begrundelse nedsat til 15 pct.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Appellant har i påstandsdokument af 15. juni 2026 yderligere anført bl.a. (henvisninger til bilag udeladt):

”**Appellant** indgik den 9. juli 2018 en kontrakt om administration af arbejdsskadesager med **B**
B blev i
 2022 omdannet til aktieselskab under navnet **C**
 som den 1. oktober 2024 skiftede navn til **Indstævnte**”

Om kontraktens omfang fremgår det, at denne ”omfatter varetagelse af administration af arbejdsskader. Leverandøren varetager af alle opgaver vedr. arbejdsskader, herunder modtagelse, registrering samt vurdering og styring af arbejdsskadernes videre forløb helt frem til, at en afgørelse har fundet sted, og en evt. udbetaling er foretaget”.

Ifølge tilbudsskabelonen udarbejdet af Indstævnte skulle Indstævnte som led i behandlingen af kommunens arbejdsskadesager gennemgå nye sagsoplysninger og vurdere grundlaget for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser: *"Når en arbejdsskadesag kører i AES, følges den tæt hele vejen. Det betyder, at vi løbende læser nye sagsoplysninger og sammenholder disse oplysninger, med hvad vi i øvrigt ved om sagen. Vi er altid opmærksomme på, om der er punkter, der skal undersøges nærmere, det kan være omkring forudbestående sygdom, tidligere skader eller eventuelt om skaden overhovedet har fundet sted."*

Indstævnte havde dermed forpligtet sig til at foretage vurderinger af ^{Appellant} arbejdsskadesager, herunder vurdere grundlaget for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser samt afgive anbefaling til kommunen og rådgive denne, hvis en afgørelse skulle ankes.

1. Ansvarsgrundlaget

Det gøres gældende, at der ved bedømmelsen af Indstævnte ansvar gælder en skærpet culpavurdering, således at der ved bedømmelsen skal tages højde for, at arbejdsskadeområdet er et komplekst juridisk fagområde med høj grad af specialisering.

Dette indebærer, at den norm, som Indstævnte ansvar skal bedømmes efter, skal svare til den norm, som øvrige specialiserede aktører inden for arbejdsskadeområdet vil blive bedømt efter.

2. Arbejdsskadesikringsloven

Formålet med arbejdsskadesikringsloven er at yde erstatning og godtgørelse til tilskadekomne, som kommer til skade som følge af arbejdet eller arbejdets forhold, jf. arbejdsskadesikringsloven § 1.

Det er Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, der som myndighed har kompetence til at træffe afgørelse om alle spørgsmål efter loven, jf. lovens § 40.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser om arbejdsulykker kan indbringes for Ankestyrelsen, af den tilskadekomne eller forsikringsselskabet jf. lovens § 44, stk. 1.

Inden Ankestyrelsen behandler en klage, skal Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurdere, om der er grundlag for at give klageren helt eller delvist medhold. Ved vurderingen skal Arbejdsmarkedets Erhvervssikring tage stilling til både de faktiske, retlige og skønsmæssige elementer i afgørelsen, jf. lovens § 44, stk. 7.

Det følger af lovens § 5, jf. § 6, at der ved en arbejdsskade forstås en ulykke, som er en følge af arbejdet eller de forhold, det er forgået under.

Hvis arbejdsskademyndighederne anerkender, at den tilskadekomne har pådraget sig en personskade, som opfylder lovens betingelser, kan den tilskadekomne have ret til ydelser efter loven. Fastsættelsen af er-

statning og godtgørelse til den tilskadekomne skal ske i henhold til lovens § 12.

Efter arbejdsskadesikringslovens § 12, stk. 1, kan erstatning og godtgørelse for tab af erhvervsevne og varigt mén nedsættes eller efter omstændighederne bortfalde, hvis tilskadekomnes aktuelle lægelige eller sociale situation ikke udelukkende kan henføres til arbejdsskaden.

Ifølge lovens § 12, stk. 2, skal et påvist tab af erhvervsevne eller varigt mén anses for at være en følge af arbejdsskaden, medmindre overvejende sandsynlighed taler herimod. Den tilskadekomne har dermed ikke ret til erstatning og godtgørelse for tab af erhvervsevne eller varigt mén, som med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold end arbejdsskaden.

Af forarbejderne til bestemmelsen, Lovforslag nr. 168 af 18. december 1991 til lov om forsikring mod følger af arbejdsskade, fremgår det, at der med lovens § 12 blev indført en adgang for arbejdsskademyndighederne til at nedsætte eller efter omstændighederne helt at lade erstatningen bortfalde således, at den tilskadekomne kun kompenseres for arbejdsskadens følger:

”Bestemmelsen er ny og skal ses i sammenhæng med forslagets § 12 og bemærkningerne hertil samt lovforslagets almindelige bemærkninger. I konsekvens af bestemmelsen i forslagets § 12, hvorefter Arbejdsskadestyrelsen har adgang til at anerkende skadestilfælde, hvor arbejdsskaden ikke udelukkende har medført skadesfølgerne, indføres der her en adgang for Arbejdsskadestyrelsen til at nedsætte eller efter omstændighederne lade erstatningen helt bortfalde, således at skadelidte alene opnår compensation for arbejdsskadens følger, og ikke for forudbestående (eventuelt medfødte) eller konkurrerende lidelser mv. Der er ikke ved bestemmelsen tilsigtet nogen ændring af Arbejdsskadestyrelsens hidtidige praksis.” [mine understregninger].

Til afkræftelse af formodningen efter § 12, stk. 2 kræves efter bestemmelsens ordlyd og formål en sædvanlig konkret bevisbedømmelse, jf. U2016.1149H.

3. Ansvarsvurderingen i den konkrete sag

Det gøres gældende, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser af 12. oktober 2018 og 10. februar 2020 om skadelidtes méngrad samt afgørelserne af 22. maj 2019, 6. februar 2020, 21. marts 2022 og 15. juli 2022 om skadelidtes midlertidige erhvervsevnetab, burde have været påklaget af ^{Indstævnte} på vegne af **Appellant** alternativt af kommunen efter indstilling fra ^{Indstævnte} idet Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser ikke indeholdte en vurdering af skadelidtes forudbestående slid i lænderyggen i henhold til arbejdsskadesikringslovens § 12, stk. 2.

^{Indstævnte} havde mod betaling forpligtet sig til at rådgive **Appellant** og varetage **Appellant** interesser i forhold til

håndtering af kommunens arbejdsskadesager omfattet af arbejdsskadesikringsloven.

Den manglende påklage af afgørelserne som følge af ^{Indstævnte} mangelfulde sagsbehandling af arbejdsskadesagen har medført et tab for ^{Appellant} på i alt kr. 310.180, svarende til det beløb skadelidte har fået udbetalt af **Appellant** i mén godtgørelse og løbende ydelser til dækning af skadelidtes erhvervsevnetab, og som det ikke er muligt for kommunen at søge tilbagebetalt hos hende.

^{Indstævnte} har handlet ansvarspådragende ved at undlade at påklage, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser var mangelfulde og fejlbehæftede. Mere præcist undlod ^{Indstævnte} at påklage, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke havde vurderet, om skadelidtes forudbestående slid i lænderyggen gav grundlag for nedsættelse eller bortfald af erstatning i medfør af arbejdsskadesikringslovens § 12, stk. 2.

^{Indstævnte} havde kontraktsmæssigt forpligtet sig til løbende at gennemgå de oplysninger om skadelidtes helbred, som blev indhentet i forbindelse med arbejdsskademyndighedernes administrative behandling af arbejdsskadesagen, og disse oplysninger burde have givet ^{Indstævnte} anledning til at påklage, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke havde vurderet betydningen af skadelidtes forudbestående slid i lænderyggen i henhold til arbejdsskadesikringslovens § 12, stk. 2.

Det fremhæves i den forbindelse, at der forud for ménafgørelsen af 12. oktober 2018 bl.a. forelå reumatologisk speciallægeepikrise fra den 13. maj 2018, hvoraf det fremgår, at skadelidte blev sendt til ^{Appellant} Hospital for en CT-skanning af lænderyggen.

Det fremhæves endvidere, at der som en del af afgørelsesgrundlaget til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings erhvervsevnetabsafgørelse af 22. maj 2019 forelå en reumatologisk status attest af 30. august 2018, hvoraf fremgår, at skadelidtes smerter kunne forklares med begyndende slidgigt i højre hofteled, slidgigt i lænderygsøjlen samt sene-overbelastning i højre hofte, ligesom der forelå oplysninger om en indkaldelse af skadelidte til MR-skanning.

Endeligt fremhæves det i forhold til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelsesgrundlag, at der forud for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser af 6. februar 2020 og 10. februar 2020 forelå funktionsattest af 7. juni 2019, hvoraf det fremgår, at skadelidte havde fået foretaget CT-skanning af lænderyg og hofte den 1. juni 2018 samt en MR-skanning den 1. juli 2018. Der forelå tillige neurokirurgisk speciallægeerklæring af 21. oktober 2019, hvoraf det fremgår, at speciallægen havde indhentet MR-skanningen, som viste svær degenereret discus L4/L5, helt ophævet væskeindhold samt fragmenteret discus, og skadelidtes symptomer kunne forklares af den påviste svære discusdegeneration af L4/L5.

Særligt forud for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser af 6. februar 2020 og 10. februar 2020 forelå så mange oplysninger om skadelidtes forudbestående slid i lænderyggen, at det var åbenbart forkert, at

Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings ikke havde vurderet betydningen heraf i henhold til arbejds-skadesikringslovens § 12, stk. 2.

Da ^{Indstævnte} løbende modtog nye afgørelser og oplysninger om skadelidtes forudbestående slidgigt, havde ^{Indstævnte} altså op til flere lejligheder til at vurdere, om Arbejdsmarkedets Erhvervssikring havde *inddraget og taget stilling til* alle relevante faktiske forhold i de trufne afgørelser. ^{Indstævnte} undladelse heraf er ansvarspådragende.

Det kan ikke føre til et andet resultat, sådan som det er lagt til grund af byretten, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i afgørelsen af 12. oktober 2018 var bistået af en lægekonsulent. Det må derimod lægges til grund, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings lægekonsulent hverken er blevet anmodet om at forholde sig til de forudbestående gener eller på eget initiativ har vurderet betydningen heraf, idet den senere genoptagelse netop beroede på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke havde taget stilling til skadelidtes degenerative forandringer i lænderyggen.

Byrettens synspunkt afspejler en formodning om, at der ikke er grund til at vurdere de faktiske og skønsmæssige elementer i myndighedsafgørelserne al den stund, at myndighederne har modtaget lægefaglig bistand i forbindelse med sagsbehandlingen.

En sådan formodning har ikke støtte i retspraksis, hvor myndighedernes afgørelser talrige gange ses at være tilsidesat, uanset at myndighederne har været bistået af lægekonsulenter i sagsbehandlingen, jf. bl.a. U2012.2637H, U2011.1985H, U2010.467H, U2010.745H, U2009.656/2H og FED2005.296Ø.

Hertil kommer, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring alene foretog en foreløbig vurdering af skadelidtes mén ved afgørelsen af 12. oktober 2018. Ved Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings endelige afgørelse af den 10. februar 2020 om skadelidtes méngrad var Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke bistået af en lægekonsulent.

Det er tillige uden betydning for ansvarsvurderingen, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i afgørelsen af 22. maj 2019 vurderede, at skadelidtes slidgigt på daværende tidspunkt ikke ville medføre varige funktionsbegrænsninger, som yderligere ville nedsætte skadelidtes erhvervsevne. Denne vurdering indeholder ikke en selvstændig lægefaglig stillingtagen til slidgigtens betydning for det konstaterede erhvervsevnetab.

Endeligt er det uden betydning for ansvarsvurderingen, at **Jurist1** under byretssagen forklarede, at han er af den opfattelse, at der blev *"lavet en vurdering af det grundlag, hvorpå afgørelsen blev truffet"*, fordi det ville være ^{Indstævnte} sædvanlige arbejdsgang. **Jurist1** blev først ansat i ^{Indstævnte} i marts 2022, og hans udtalelse beror således alene på en formodning om sagsbehandlingen af arbejds-skadesagen fra 2019 og frem til hans ansættelse.

De indstillinger, som blev sendt til **Appellant** var i øvrigt af så generel karakter, at de ikke i sig selv dokumenterer, at ^{Indstævnte} løbende har forholdt sig til nytilkomne sagsakter samt rigtigheden af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser.”

Indstævnte har heroverfor i påstandsdokument af 17. juni 2026 anført bl.a. (afsnitsnummerering og henvisninger til ekstrakt og materiale-samling udeladt):

”Ansvarsvurderingen i den konkrete sag

Indstævnte indsats

Det gøres gældende, at ^{Indstævnte} har stillet den fornødne kapacitet til rådighed for behandlingen af **Appellant** arbejdsskadesager, samt at ^{Indstævnte} konkret har vurderet de indkomne afgørelser på baggrund af sagens akter og i overensstemmelse med såvel administrativ- som retspraksis på området.

...

^{Indstævnte} foretog dermed konkret en vurdering af de faktiske-, retlige og skønsmæssige forhold ved afgørelserne.

Det kan ikke føre til et andet resultat, at ^{Indstævnte} på daværende tidspunkt ikke førte en intern log med overvejelser herom. De fremsendte e-mails fra ^{Indstævnte} til **Appellant** dokumenterer, at ^{Indstævnte} forholdt sig konkret til afgørelserne. Det støttes tillige af forklaringen fra **Jurist1**

...

Som parternes aftale var udformet og som samarbejdet var tilrettelagt var der således overladt en høj grad af beslutningskompetence til ^{Indstævnte} der dermed også blev tillagt muligheden for at foretage de nødvendige skøn.

^{Indstævnte} kan dermed alene ifalde ansvar, hvis det udøvede skøn viste sig ikke at leve op til de krav, man på rådgivningstidspunktet kunne stille til fagets kyndige og erfarne udøvere. Det bestrides i forlængelse heraf, at den af ^{Indstævnte} ydede rådgivning var åbenbart forkert eller under standard for, hvad **Appellant** kunne forvente. De ændrede afgørelser fra AES var således hverken baseret på et forkert eller for lempeligt lægefagligt skøn.

Grundlaget for det udøvede skøn

...

Appellant har i påstandsdokumentet gjort gældende, at ^{Indstævnte} havde en kontraktmæssig forpligtelse til løbende at gennemgå de oplysninger om skadelidtes helbred, som blev indhentet i forbindelse med arbejdsskademyndighedernes administrative behandling af arbejdsskadesagen, og at disse oplysninger burde have givet ^{Indstævnte}

anledning til at påklage, at AES ikke havde vurderet betydningen af skadelidtes forudbestående slid i lænderyggen i henhold til arbejdsskadesikringslovens ("ASL") § 12, stk. 2.

Heri må det implicit ligge, at AES ikke skulle have været opmærksom herpå, hvilket imidlertid ikke er korrekt. I en afgørelse af 22. maj 2019 om det midlertidige erhvervsevnetab, der således lå forud for forhøjelsen af méngraden, angav AES følgende:

...

Der er heller intet grundlag for at antage, at ^{Indstævnte} heller ikke skulle have været opmærksomme herpå. Skadespecialist **Jurist1** forklarede således under hovedforhandlingen i byretten bl.a., at ^{Indstævnte} altid vurderer sagerne grundigt:

...

Selv hvis skadelidtes gener i et vist omfang kunne forklares med andre forhold end arbejdsulykken, så var AES' efterfølgende afgørelse af 10. februar 2020 ikke udtryk for et forkert skøn eller divergerende praksis – snarere tværtimod.

Praksis vedrørende nedsættelse på grund af forudbestående skade

Det følger af ASL § 12, stk. 1, at erstatning og godtgørelse efter §§ 15-18 fastsættes på grundlag af arbejdsskadens følger. Et påvist tab af erhvervsevne eller et varigt mén anses for at være en følge af arbejdsskaden, medmindre overvejende sandsynlighed taler herimod, jf. ASL § 12, stk. 2.

Ankestyrelsen har bl.a. udgivet principafgørelse U-2-99, hvoraf fremgår, at der ved bedømmelsen af spørgsmålet om nedsættelse på grund af forudbestående skade skal tages udgangspunkt i følgende momenter:

- 1) Om der er dokumentation for nedsat erhvervsevne forud for arbejdsskaden eller dokumentation for helbredsforandringer og symptomer, der havde medført mén forud for arbejdsskaden,
- 2) Om der ud fra en lægesagkyndig bedømmelse forelå nærliggende risiko for, at den forudbestående lidelse uafhængigt af arbejdsskaden ville nedsætte erhvervsevnen væsentligt eller uafhængigt af arbejdsskaden ville have medført væsentlig helbredsforringelse (prognosesynspunkt).

Hvis dette ikke er tilfældet skal skadelidte have fuld erstatning for det konstaterede erhvervsevnetab eller mén, jf. ASL § 12, stk. 2 forudsætningsvist. Dette fremgår også klart af Betænkning nr. 1418/2002 om bl.a. udvidelse af ulykkesbegrebet, der omtaler dagældende ASL § 13, der indholdsmæssigt er overensstemmende med nugældende § 12:

...

Dette princip er også stadfæstet i retspraksis, jf. bl.a. FED2002.2610, men også i U.2010.168 H, ...:

...

I U.2017.516 H fik en vognmand anerkendt en arbejdsskade som følge af, at en forudbestående diskusprolaps var blevet symptomgivende ved en relativt beskedne belastning af ryggen.

...

Højesterets afgørelse cementerede, at skadelidte kan blive kompenseret, selvom en given ulykke ikke har medført en selvstændig objektiv skade (f.eks. en diskusprolaps), men derimod hvis ulykken gav anledning til en symptomdebut eller symptomforværring. Derudover er Højesterets afgørelse udtryk for prognoseprincippet, hvorefter fradrag alene kan ske, hvis skadelidtes degenerative ryglidelse havde en karakter og et omfang, der med overvejende sandsynlighed ville have medført tilsvarende funktionsbegrænsninger til samme tid, selv om arbejdsskaden ikke var sket.

Det forhold, at skadelidte i nærværende sag havde fået konstateret degenerative forandringer i ryggen, der gav anledning til symptomer, er altså ikke ensbetydende med, at hun ikke havde ret til fuld erstatning. AES foretog da heller ikke fradrag i hverken mén eller erhvervsevnetab indtil 2023, selvom AES var bekendt med de degenerative forandringer.

Det ændrede lægefaglige skøn

... lægekonsulentens vurdering er heller ikke overensstemmende med det af AES anførte, nemlig at *"forandringer [...] under alle omstændigheder ville have udviklet sig og givet anledning til gener inden for kort tid [min understregning]."*

Landsrettens begrundelse og resultat

Indstævnte og Appellant indgik i juli 2018 aftale om, at Indstævnte skulle varetage administrationen af kommunens arbejdsskadesager i perioden fra den 1. oktober 2018 til den 30. september 2021. Af aftalegrundlaget fremgår bl.a., at Indstævnte skulle vurdere, om det var "relevant at anke sagsafgørelser. Såfremt det vurderes relevant at anke, indstiller og begrundet leverandøren dette overfor ordregiver samt varetager ankeprocessen på vegne af ordregiver efter dennes godkendelse".

Landsretten finder, at det anførte, når det sammenholdes med aftalegrundlaget i øvrigt, herunder det anførte i Indstævnte tilbud om skadesadministration, indbar, at Indstævnte ved modtagelse af afgørelser fra Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring i konkrete arbejdsskadesager var forpligtet til at vurdere, om der kunne rejses tvivl om den vurdering, der var foretaget af Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring i den pågældende sag, med hensyn til erstatning og godtgørelse efter arbejdsskadesikringsloven, herunder med hensyn til betydningen af eventuelle forudbestående lidelser. I givet fald var Indstævnte forpligtet til at indstille til kommunen, at afgørelsen blev påklaget til Ankestyrelsen.

Appellant har gjort gældende, at ^{Indstævnte} har begået ansvarspådragende fejl ved at have undladt at påklage eller indstille til påklage af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser af 12. oktober 2018, 22. maj 2019, 6. februar 2020, 10. februar 2020, 21. marts 2022 og 15. juli 2022 i en arbejdsskadesag om en kommunalt ansat pædagogmedhjælper tilskadekomst ved en arbejdsulykke den 2. november 2017.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring traf den 12. oktober 2018 afgørelse om at anerkende ulykken den 2. november 2017 som en arbejdsskade og fastsatte foreløbigt skadelidtes varige mén som følge af arbejdsskaden til 5 pct. Det varige mén blev fastsat under henvisning til skadelidtes gener i form af daglige smerter i lænderyggen med udstråling til højre balle og indersiden af højre lår samt nedsat bevægelighed i lænderyggen. Under hensyn til de lægelige oplysninger, der forelå på afgørelsestidspunktet, herunder det anførte i speciallægeerklæring af 13. august 2018 fra speciallæge i neurologi **Speciallæge2**, findes det ikke godtgjort, at der var grundlag for at påklage afgørelsen af 12. oktober 2018.

Den 22. maj 2019 traf Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgørelse om foreløbigt at fastsætte skadelidtes tab af erhvervsevne som følge af arbejdsskaden til 35 pct. I afgørelsesgrundlaget indgik bl.a. resultatet af en CT-scanning af skadelidte foretaget den 18. maj 2018. Af statusattest fra speciallæge i reumatologi **Speciallæge4** af 30. august 2018 fremgår om CT-scanningen, at den viste slidgigt (degenerative forandringer) i skadelidtes lænderyg og hofte samt seneoverbelastning i højre hofte. I den nævnte statusattest er herom anført bl.a., at "Samlet set kan således patientens smertegener forklares med begyndende slidgigt i højre hofteled, slidgigt i lænderygsøjlen samt sene-overbelastning i højre hofte kanten".

I afgørelsen af 22. maj 2019 foretog Arbejdsmarkedets Erhvervssikring på grundlag af resultatet fra CT-scanningen en vurdering af, om der var grundlag for at nedsætte erstatningen efter arbejdsskadesikringslovens § 12, stk. 2, som følge af den påviste slidgigt. I afgørelsen omtales dog alene den påviste slidgigt i højre hofteled, mens slidgigten i skadelidtes lænderyg er uomtalt. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderede i afgørelsen, at den påviste slidgigt på afgørelsestidspunktet ikke ville have medført varige funktionsbegrænsninger, og at der derfor ikke var grundlag for at nedsætte erstatningen i medfør af arbejdsskadesikringslovens § 12, stk. 2.

Den 6. og 10. februar 2020 traf Arbejdsmarkedets Erhvervssikring atter afgørelse i arbejdsskadesagen og fastholdt i den forbindelse sin tidligere vurdering af skadelidte tab af erhvervsevne, mens skadelidtes varige mén blev forhøjet fra 5 til 15 pct. Som grundlag for afgørelserne indgik en ny speciallægeerklæring af 21. oktober 2019 fra speciallæge i neurologi **Speciallæge3**, som var udar-

bejdet på grundlag af en MR-scanning af skadelidte foretaget i oktober 2018. I speciallægeerklæringen anføres i konklusionen bl.a., at MR-scanningen havde vist "en svær degereret discus L4/L5 helt ophævet væskeindhold og fragmenteret discus. Protusion tværs over midtlinjen og forsnævret neuforforamen i ve. Side", ligesom det anføres, at "Skadelidtes symptomer kan forklares af den påviste svære discusdegeneration af L4/L5. Der er ikke nogen discusprolaps, men lidt forsnævret passage for nerverne i hø. side, kan give anledning til smerteudstråling til benet".

Indstævnte fremsendte ved mail af 13. februar 2020 afgørelsen af 10. februar 2020 til **Appellant** med bemærkning om, at "Afgørelsen vurderes at være korrekt ud fra særligt de lægelige akter i sagen, som foreligger nu".

Landsretten finder, at der i hvert fald på tidspunktet for modtagelsen af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser af 6. og 10. februar 2020 var anledning til at rejse tvivl om den vurdering, der var foretaget af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i henhold til arbejdsskadesikringslovens § 12, stk. 2. Landsretten lægger herved vægt på det anførte i speciallægeerklæringen af 21. oktober 2019 om den mulige sammenhæng mellem den påviste slidgigt og skadelidtes gener og på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ved afgørelserne af 6. og 10. februar 2020 – uanset det anførte i speciallægeerklæringen – ikke foretog en fornyet vurdering efter arbejdsskadesikringslovens § 12, stk. 2. Det er tillige indgået i vurderingen, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ved afgørelsen af 10. februar 2020 forhøjede skadelidtes varige mén fra 5 til 15 pct., og at speciallægeerklæringen af 21. oktober 2019 udtrykkeligt indgik som kilde, hvorfor Indstævnte havde særlig anledning til at være opmærksom på erklæringen, herunder om den kunne have betydning for fastsættelsen af méngraden.

Landsretten finder på den anførte baggrund, at Indstævnte har handlet ansvarspådragende over for **Appellant** ved at have undladt at indstille over for kommunen, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser af 6. og 10. februar 2020 samt de efterfølgende afgørelser af 21. marts 2022 og 15. juli 2022 blev påklaget. Det, som i øvrigt er anført af Indstævnte kan ikke føre til en anden vurdering.

Herefter, og da der efter det af parterne anførte hverken er tvist om spørgsmålet om årsagssammenhæng eller opgørelsen af kommunens tab, tages **Appellant** påstand til følge.

Efter sagens udfald skal Indstævnte i sagsomkostninger for begge retter betale 119.500 kr. til **Appellant** 100.000 kr. af beløbet er til dækning af udgifter til advokatbistand inkl. moms og 19.500 kr. til retsafgift. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet til advokat taget hensyn til sagens omfang og forløb, herunder hovedforhandlingens varighed.

THI KENDES FOR RET:

Indstævnte skal inden 14 dage betale 310.180 kr. til ^{Appellant}
med procesrente fra den 30. august 2024.

I sagsomkostninger for begge retter skal Indstævnte inden
14 dage betale 119.500 kr. til Appellant Beløbet forrentes efter
rentelovens § 8 a.